

ръкописъ, що прѣдставя първична редакция на „Горски пѣтникъ“. Фактътъ е, че печатаниятъ въ 1857 година отъ Раковски текстъ на тоя „повестителенъ спевъ“, не е отъ първа ръка на автора си: Раковски го е замислилъ инакъ, изработилъ му една часть, а друга останала въ кроежъ, доклѣ най-сетнѣ е излязълъ такъвъ, какъвто го знае историята на българската книжнина, споредъ показването на Арnaudова доста различенъ отъ първично замисления и недоработенъ. Понеже Раковски самъ е печаталъ извѣстния „Горски пѣтникъ“, той е прѣдпочелъ тая обработка прѣдъ оная, която билъ първомъ опиталъ. Първичната обработка му е останала въ архивата, както и много други книжа, и ще да е останала завѣрно само отъ любовъ на автора къмъ единъ свой неудобренъ опитъ, а не и отъ нѣкакъвъ помисълъ за бждно издание. И чутни поети сж опитвали не по еднѣжъ и дваждъ да изработятъ художествено нѣкой поетиченъ прѣдметъ, доклѣ се задоволятъ съ една послѣдна изработка, достойна за обнародване. Обаче и слѣдъ това въ книжата на такива поети биватъ откривани оправки и добавки върху обнародвани вече текстове. Занимавайки се съ тѣхната творба, книжевни историци намиратъ нѣкога особни признаци и достоинства въ оправкитѣ и въ добавкитѣ, та ги използватъ било за нови издания, било пъкъ за привноси къмъ психологията на поетовата творба или на поетичното творчество изобщо. Ала притежава ли подобни признаци и достоинства първичниятъ опитъ на Раковски въ сравнение съ издадения „Горски пѣтникъ“, та да харчи професоръ Арnaudовъ около неговия текстъ и други обстоятелства толкова прилежание и страници, за да ни ги прѣдставя ту буквално, ту въ извадки, и съ разни вѣсти умувания около тѣхъ. Самата поема